

KURJER LITEWSKI

w WILNIE dnia 7. Grudnia V. S. ROKU 1807.

S. PETERSBURG V. S. d. 26 listopada. Białoruski Witebski Gubernator cywilny Sziszkin dla słabości zdrowia uwalnia się od obowiązku z gazą, dopóki innego miejsca nie otrzyma. Zakaz wyprowadzenia za granicę z Wołyńskiej i Podolskiej Gubernii pszenicy i rogatego bydła cofniony, pozwala się znowu bydło wyprowadzać po całej granicy lądowej według dawnych ustaw, gdzie dotychczas zabroniono było. G. Prowiantmeyster X. Szachowski na własną prośbę uwalnia się od służby z mundurem i pensją, miejsce jego zastąpi aktualny stanu konsyliarz Miertwiago. Zostają GM. Półkownik; Kudriawcow komendant artylleryi garnizonowej w Rydze; Mertens parku Litewskiego; Reslein Kazańskiej fabryki prochowej; 5 brygady Sievers. Leibgardyi konney Półkownikiem będzie Sabowin. Półkownik Frołow Szefem 23 półku strzelców. X. Wurtembergski Ernest kornetem w leibgardyi konney. Wice Admiral Pustoszkina uwalnia się od 40 letniej służby z pensją całej gazy. Za świadectwem G. Kawaleryi X. Wołkowskiego ukontentowanie oświadczone GL. Piewcow Szefowi półku muszkieterów Ekaterynskiego, GM. Okulow Rilekiego, GM. Hertenberg Orenburgskiego, GM. Esipow Kazańskiego za utrzymanie onych w porządku i karności.

GM. Niewiarowski będzie Szefem Pawłowskiego półku grenadyerów. GM. Meller Zakomelski Mariupolskiego huzarów. Półkownik Buxhewden komendantem Astrachańskiego grenadyerów. Półkownik Gernet Szefem Woroneżskiego muszkieterów. Półkownik Brimmer Małorossyjskiego grenadyerów. Półkownik Damen 3 morskigo. Oświadczone najwyższe ukontentowanie Cesarziewiczowi WX Konstantynowi za przysposobienie do służby szlachetnej młodzieży w 2 korpusie kadetów. G. infanteryi Bekleszow otrzymał order S. Włodzimierza 1 klasy w nagrodę trudów podjętych przy formowaniu milicyi wydziału 2. Tajny konsyliarz Senator Alexiejew order S. Alexandra Newskiego za pracowite wypełnienie włożonych obowiązków. Jarosławski Wice Gubernator X. Urusow order S. Anny 2 klasy, iakoteż Kolleski konsyliarz Bakkarewicz.

Tajny konsyliarz Senator Runicz bierze w 12 letnią dzierżawę bez kwarty Starostwa Wielatyskie i Cieliskie w Gubernii Mińskiej po dożywociu Tyszkiewicz i Bykowskiego, tym czasem płacić się onemu będzie ze skarbu co rok po 2500 rubli. GM. Aderkas w 12 dzierżawę bez arendy wieś Sakenhof. O cudzoziem-

cach przybywających w granice Rossyjskie postanowiono. Handlujący i kupcy chcący wiechać do której z Gubernii pogranicznych dla interessów handlowych powinni brać pasporta od granicznych naczelników Gubernii dla doczesnego w nich przebywania; gdzie zaś cudzoziemcy oświadczą chęć iechania do drugich Gubernii wgląd kraiu, nie trzeba im tego dozwalać bez pasportu od Ministra zagranicznych interessów, lecz postępować według osnowy Ukazu d. 23 sierpnia. Odtąd Kupcy i gildy obiawiać mają kapitały od 50 t. rubli i więcej. Kupcy 2 gildy od 20 t. i więcej. Kupcy 3 gildy od 8 t. i więcej. Nie wyimują się od tej ustawy Żydzi, gdzie im handel i mieszkanie jest dozwolone ci zamiast podwójnej procentowej płaty, mają od kapitałów wnosć iedną równie z drugimi kupcami.

WIEDEN d. 1 grudnia. Obrady Seymu Węgierskiego zbliżają się do końca; Stany jeszcze roztrząsać nie przestały krzywd obywatelskich, Cesarz iak słyhać, nie do Budy ziechać ma dla obiawienia myśli swojej, dania odpowiedzi na podane prośby, i zamknięcia Seymu, lecz do Presburga zwołać Magnatów i Stany. Spodziewają się Węgrzyni nabyć wielkie przywileje i swobody dla handlu swojego, który dotąd był zciśniony, i mało zysku przynosił kraiovi, w nagrodę ofiar iakie czynią dla zmniejszenia długów Monarchii Austriackiej. Armia obserwacyina podczas wojny Prusko Francuzkiej zebrana w Galicyi wschodniej i zachodniej teraz rozwiązana została.

Z Constantinopola odebraliśmy rapport przysłany z Alexandryi namiestnikowi Wezyra W od Muhameda Ali Baszy Cairu. Tak chciał Sultan, powiada, żeby Anglicy niewierni długo nie gosćili w Egipcie, którego częśćkę podeysciem opawali. Uczynilem więc gotowość przyzwoitą i wyszedłem z Cairu d. 8 sierpnia na czele wybraney iazdy i piechoty szukając nieprzyjaciół. Oboz mój rozwinolem w odległości mil 6 odich szanćów. Natychmiast sam opatrzyłem wygodne miejsce do założenia batteryi, drugie z którego flotylla Ottomańska dokazywać miała. Przestraszony tym widokiem niespodzianym G. Fraser, przysłał do obozu Generała z 3 Officyerami, którzy stanowszy przedemną oświadczyli. Chcecie Turcy odebrać Alexandryę; oddaemy jeżeli uwolnicie Anglików pod Rosette poymanych. Zadać będziecie wrócenia 3 okrętów Sultana; oddalibyśmy zaraz, lecz ponieważ odesłane są do Anglii, przyrzekamy odprowadzić do Constantinopola. Te prośby i obietnice nieprzyjaciół roztrząsali

śny na radzie wojennej; a chociaż Anglicy są pełni podejścia i zdrady, jednak uznano w tym przypadku, że miecz Turecki był im straszny. Z drugiej strony chociaż nie było niepodobno wysłać nasze wojska na ląd ze statków, i pomstę odnieść na niewiernych, jednak lądowanie trudne czyniła woda bardzo mała na Nilu w porę terazniejszej, a nieprzyjaciel mógł tymczasem posiłek otrzymać. Dla tych uwag przydawszy niektóre warunki do przyniesionych z Alexandryi podpisałem ugodę. Niemieszkając mój namiestnik wiechał do miasta dla przyjęcia artylleryi, ammunicyi, magazynów, sam zaś w murach stanąłem d. 24 września. Tak więc miasto z rąk niewiernych oswobodzone powraca pod ponowanie Muzułmanów. Za co niech będzie chwała Najwyższemu, który do takiego dzieła wybrał i powołał słabe narzędzie mnie z liczby sług Sultańskich najniższego. Listę działy i ammunicyi później przysyłę.

Baron Lichtenstein wydał następującą wiadomość o stanie dzisiejszym państw Austriackich. Monarchia cała zawiera blizko 11 t. mil. kwadr. dusz 25 mill. z tych pół siedma jest Niemców, 13 mill. Słowaków, pół czwarta Węgrzynów, reszta składa się z narodów rozmaitych. Między temi 2 mill. wyznają Grecki obchodek, 2 mill. Reformowany; million jest Protestantów, 600 t. Żydów. Szlachty liczą 600 t. duchownych 40 t. żołnierzy z ich familiami 600 t. urzędników cywilnych 12 t. wieśniaków 17 mill. inni są mieszczenie; przemysłem bawiących się ludzi pół piąta mill. Wszyscy obywatele mieszkają w 796 miastach, 2002 miasteczkach, 66 t. wiosek. Część 8 całej ziemi zabierają domy, drogi, rzeki, lasy, część 5 pustynie ręką nietknięte; Ryb łowienie w rzekach i jeziorach przynosi rocznie 760 mill. złot. ryń. kopalnie prywatne 14 mill. skarbowe tyleż, rękodzieła 380 mill. handel surowymi produktami 100 mill. przerobionych za granicę idzie na 24 mill. z zagranicy takich wprowadza się za 27 mill. Dochód skarbowy czyni 110 mill. dwór kosztuje 11 mill. wojsko 40 mill. publiczny wynosi blizko tysiąca mill. Armia przed Presburskim traktatem liczyła 340 t. zbrojnych, nie licząc milicyi i pospolitego ruszenia w Węgrzech, które są niewyrachowane. Monarchia ma twierdz 27, 3 nowe budować zaczyna, blizko Ens, Bruck, i Raab. Na zasłoneg szczyptych brzegów utrzymuje Cesarz flotyllę z 43 statków małych złożoną.

Z Constantinopola doniesiono dnia 22 października, iż obywatele miast handlowych Porty Ottomańskiej w Azji i Europie wzdychają do pokoju z Anglikami, ponieważ od czasu pokazania się Admirałów nieprzyjacielskich na morzu Wschodniem żadnego handlu i komunikacyi prawie nie było. Słychać że Sultán stosując się do chęci powszechnej ludu swojego wysłał okręt do Tenedos, z kąd wkrótce Angielski przybyć miał do Constantinopola niosący Ambassadora Lorda Paget, który o pokój traktować będzie tém łatwiej, że już Egipt i Alexandryę opuścił G. Fraser. Eskadra Bry-

tańska opuściwszy Tenedos d. 8 października udała się na odnogę Adryatycką.

Na ostatnich posiedzeniach Węgierskie Stany zatrudniają się urządzeniem Żydów krajowych. Przez ugodę w Fontainebleau podpisaną wszelkie z Francją poróżnienia umorzone zostały; za ustąpione Włoskiemu Królestwu Goricią i Gradiskę bierzemy Braunau i Montfalcone. Król Bawarski z familją opuściwszy Munchen udał się do Mediolanu dla widzenia się z Napoleonem. Cesarz do stoyności Prezydenta rady wojennej ma oddać Arcy X. Ferdynandowi, Ministrem skarbowym będzie Arcy X. Rainery, inni bracia Monarchy pierwszeństwo trzymać mają po innych departamentach rządowych, każdy według swojej zdolności i talentów. Chociaż Szląsk zapłacił już kontrybucyą, Francuzi jednak nie ustępują, przyczynę dając że inne prowincye zawiniły jeszcze im bardzo wiele.

MADRID d. 6. listopada. Król wczora przesłał do rady Castiliskiej wyrok następujący. Głos przyrodzenia broń wydziera mściwej ręce; gdy nieuważne dziecko o litość woła, kochający ociec nie może być okrutnym. Syn mój obawił sprawców okropnego spisku, którzy jego namawiali do zbrodni, dowiodł i okazał wszystko prawnym porządkiem, nic już niema utajonego. Zał szczerzy dyktował winowaycy następującą odezwę do mnie. Królu i oycze zgrzeszyłem przeciw tobie, lecz żałuję tego, i przyrzekam W. K. M. najuniższeń posłuszeństwo; nie miałem nic czynić bez woli twojej, zostałem uwiedziony; nie tałem winowayców, i proszę ażebyś mi przebaczył, i pozwolił ucałować stopy oycowskie synowi wdzięcznemu.

Tenże pisał do Królowej. Żałuję nieskończenie żem dopuścił się obmierzłego zbrodni przeciw oycu i matce mojej; z najgłębszym upokorzeniem żebzę przebaczenia i litości, równie za to żem przeszłego wieczora uporczywie odmówił W. K. M. prawdę wyznać. Przeto pokornie błagam ażebyś wstawić się raczyła za mną do Króla oycy niech łaskawie dozwoli ucałować stopy swoje wdzięcznemu synowi.

Te pisma przeczytawszy na prośbę Królowej odpuszczam synowi mojemu; niech powraca do łaski, skoro w postępkach swoich pokaże prawdziwą odmianę. Sędziom którzy indagacyą zaczęli rozkazuję dzieło kończyć, z wolą przybraniem towarzyszy pracy, którą dokonawszy pod mój wyrok przyniosą, który odpowiadac będzie prawu, wielkości przewinienia, i dostoięństwu śpiskowych. Ci sędziowie za pierwszą zasadę dzieła swego brać powinni odpowiedź daną przez X. Asturyi własną ręką jego pisaną i podpisaną gdy był sądownie pytany, jakoteż papiery jego przy nim znalezione. Ten wyrok dany radom i trybunałom rozkazuję ogłosić całemu ludowi, ażeby widział każdy moją sprawiedliwość i miłosierdzie, a ztąd uczuł pociechę radość i ulgę w smutku swoim i takiego doznali Hiszpani widząc niebezpieczeństwo Monarchy i oycy, który kocha ich i jak

własne dzieci i nawzajem od nich kochany iak
ocięć.

Nowym wyrokiem, Karol 4 donosił podda-
nym, że Opatrzność wyrwała go z przepaści nie-
uchronney zguby. Zatem rada przełożyła Mo-
arsze potrzebę nakazania dziękczynnych mod-
łów po całym Królestwie, na co zezwolił. O spi-
skowych nic pewnego niema; X. Infante do ba-
wiający w Vittoria, gdy się dowiedział że go szu-
kaia, sam pośpieszył do Madritu, i przed sądem
stanął. Amarillas Vice Król Nawarry, Artinga
Gubenator Biscajj są poymani, innych nazwiska
niewiadome, wyiowski X. S. Carlos i 50 gwar-
dyaków; po granicach dane są rozkazy straźni-
kom imać osoby podeyrzane gdy uciekać ze-
chcą i odsyłać do stolicy.

D. 4 uroczyście dwór obchodził razem imie-
niny Króla Katolickiego, Infanta Karola, Infantki
Xiężny Brezyliskiej, Króla Etrusków. Z Lisbo-
ny i wszystkich portów Portugalskich Anglicy
własność uwieźli; dając ten ostatni już dowód
przychylności swojej narodowi przymierzonemu
Regent przewidział podobno, że ta powolność
drogo temu kosztować będzie; przeto czynił goto-
wość do przeniesienia się z Lisbony do Brezylji.
Don Quintella komendant eskadry po morzu środ-
ziemném krążący przeciw Algeryczykom powró-
ciwszy do uścia Tagu znalazł tam stojących 9
okrętów liniowych i kilka fregat; chciał natych-
miast Regent wysłać do nowego świata X. Beira
starszego syna swojego; okręt Medusa od 74 ar-
mat na to był przeznaczony; lecz małżonka zprze-
ciwiła się wyraźnie temu zamiarowi, i oświad-
czyła, że raczej obiera iechać do Madritu do o-
jca swojego. Wkraczającego do granic Hiszpań-
skich z armią Francuzką G. Junot imieniem Ka-
rola 4 spotkał na moście rzeki Bidassoa Półko-
wnik inżynierów Lopez; w mieście zaś Yrun G.
Baria.

PARYŻ d. 21 listopada. W niebytności
Imperatora, dopóki podróż Włoska trwać będzie,
prezydować ma w radzie stanu Lebrun Arcy Pod-
skarbi; z Monarchą pojechał Marat X. Berg. Ber-
thier Vice Connetable, Champagny Minister za-
granicznych interesów. Tutejsza publiczność
z ukontentowaniem słyszała że Napoleon kazał w
Rzymie zakupić i do Muzeum Paryżskiego prze-
nieść szacowny zbiór starożytności domu Borghe-
se, każdy niecierpliwie oglądać pragnie Fauna
z dziecięciami igrającego, Wenere z morza wy-
chodzącą, Stermierza, dwóch ofiarników, Wesp-
siana, Berenikę, Dianę, Apollina i Dafnę, Senekę
w kąpielu konającego, i tym podobne posągi.

Los przyszły Portugalski wcześniej zatrudnia
polityków naszych; rozumieją niektórzy, że wsta-
wienie się Króla Hiszpańskiego za zięciem i cór-
ką, Regentem i małżonką jego będzie skuteczne.
Kray ten wysyłał za granicę 60 t. beczek wina,
million funtów pięknej wełny, blisko 100 statków
ładownych cytrynami, pomarańczami, figami, ro-
dzenkami, migdałami; 100 t. beczek soli, tysiąc
beczek oliwy. Przeciw powszechnemu rozumieniu
wydaie dość zboża na wyżywienie mieszkańców

swoich od czasu Pombala, który niemało winnie
wytępił; nie o lenistwo trzeba oskarżać Portu-
galczyków, iak sąsiadujących obwiniamy Hiszpa-
nów, lecz o nie wydoskonalone, i dawnym oby-
czajem utrzymywane bez przemysłu rolnictwo;
z Anglii zprowadzają sukna, bawełnice, naczynia
i narzędzia kruszczowe, węgle ziemne, z Irlandyi
masło, mięsiwo, ze Francyi płótno, strzelbę, sku-
ry, zegarki, klejnoty; z Hollandyi sery, farby.
z Niemiec płótna, żelazo, blachę; z Danii drzewo
do budowli; z Szwecyi żelazo, drzewo, miedź,
smołę; z Rossyi piękę, płótno żaglowe, liny, drze-
wo, ły; inne potrzeby niektóre z Hiszpanii gra-
niczney, Gdańska, Hamburga, Stettinu.

Marszałek Berthier X. Neufchatel ma z kra-
ju tego dochód roczny 150 t. franków; pierwszo-
letni zupełnie poświęcił na ulgę i poratowanie
uboższych mieszkańców. Liczbę uczniów szkoły
rycerskiej w Wersalu od 600 do 1200 po-
mnożono. Doktor Gall naukę czaszkową obecny
w naszej stolicy rozkrzewić usiłuje, ma wielu
przyjaciół i przeciwników. Wydane są rozkazy,
nie tylko na zatrzymanie okrętów Portugalskich,
iakię znajdują się w portach naszych, ale też
na wolne ich łapanie przez korsarzów Fran-
cuzkich.

COPPENHAGA d. 20 listopada. Wyracho-
wano, że wszystkie okręta narodu Duńskiego
przez Anglików zatrzymane przenoszą w szacun-
ku 24 mill. talarów; szkoda dla właścicieli ni-
gdy nie nadgrodzona, chociażby korsarze nasi
poymać mogli wszystkie statki nieprzyjacielskie
na morzu Bałtyckim dotąd pozostałe; lecz Ad-
mirał Gambier zostawił w Sundzie znaczną potę-
gę, która jest mocna te statki bezpiecznie od-
prowadzić, gdy powracać będą. Słychać że w
Gothemburgu i innych portach Szwedzkich na
rachunek nieprzyjacielski zaczęto budować wie-
le szalup działowych. Nie mniej potwierdza
się wiadomość, że Gustaw Adolf szczerze zamy-
śla pojednać się z rządem Francuzkim. W por-
tach Hollenderskich Francuzkich, &c. znajdują się
okręty kupieckie narodu naszego 600.

W Zelandyi dziś liczymy regularnego żoł-
nierza 20 t. Po innych prowincjach Królestwa
zwołane są milicje, i że tak powiemy pospolite
ruszenie, gdyż ludziom od 19 do 36 lat mają-
cym bron wzięć kazano. Maytków doświadcz-
nych rząd ma w gotowości więcej 10 t. lecz
ci nie mogą być użytemi dla niedostatku
zbroynych okrętów. Niewiadomy jest dzień, w
którym Krystyan 7 powrócić ma do stolicy swo-
jej; równa niepewność, kiedy będzie ogłoszo-
ne przymierze odporne i zaczepne między Fran-
cyą i Danią zawarte. Anglicy chociaż w sile
wielkiej ukazują się częstokroć blisko brzegów
naszych, nic dotąd nie przedsięwzięli; iednak
czynić nie przestaliśmy gotowości na przyjęcie;
w wielkim i mniejszym Belcju ich niema; dla
tego bez przeszkody następca tronu z prowincyi
tu zprowadził wiele ciężkich armat,
którymi osadzono batterye nadbrzeżne. W Holz-
tynie, i Jutlandyi, Sleswioku, i Norwegii, obywa-

tele gorliwi i majątni otworzyli dobrowolną subskrypcyą na poratowanie tych mieszkańców Coppenhagi, którzy podczas bombardowania nawięcej utracili. Czekamy ciekawie, co wyrokiem swoim postanowi sąd wojskowy o aresztowanych obrońcach stolicy; ci tymczasem ogłosili historią dość obszerną negocyacji swojej z pełnomocnikami Angielskimi, z której widać że nieprzyjaciel nie słuchając uwag naszych groził statecznie nowem bombardowaniem, ieśliby nie nastąpiła wnet ugoda.

Dziś rozniesiono w mieście pogłoskę, iż wszystkie porty Szwedzkie Anglikom zostały zamknięte. Rząd nasz usilność wszelką na to obrócił, ażeby towary i wszelka własność narodu nieprzyjacielskiego odkrytą i do skarbu odniesioną była, iako służyć mająca za nadgródę szkod poniesionych. Gustaw Adolf bawiąc w Helsingborgu wyniosł G. Toll na stopień Feld Marszałkowski, Półkownikom zaś Moerner i Vegesack dał rangę GM. Następca tronu rozdał wielorakie tym nadgrody, którzy najlepiej stawili się podczas oblężenia Coppenhagi; największą otrzymał unterofficer miejskiej artylleryi; ten dziwną odwagą i umysłu przytomnością zgasił wiele bomb nieprzyjacielskich.

LONDYN d. 6 listopada. Obywatele miasta Scheffield i Stafford widząc upadające ręko dzieła swoje postanowili na zgromadzeniu powszechnem podać Królowi prozbę o pokoy. Ministeryjne pisma ostro gromią ten zamysł, iako nie patriotyczny, do rozdwojenia narodu zmierzający i odjęcia ludowi gorliwej ochoty; nie czas jest, mówią wołać o pokoy, gdy oyczyna zewsząd jest zagrożona upadkiem; iaczej Anglikom przystoi zebrać w iedno serca umysły, i siłę, ażeby odpor dali nieprzyjaciółom na ich poniżenie przypięzonym. Za przykład dla drugich wystawione są miasta Birmingham i Manchester, gdzie chociaż fabrykańcy połowę iuz czeladzi swojej rozpuścili dla niedostatku roboty, żadne iednak szemrania niepowstają.

Wszystkie woyska i flotty Angielskie z tryumfem powróciły do portów oyczystych z wyprawy północney. Słychać że Lord Catchart drugą wkrótce przedsięwzię, niewiadomo do której części świata, na czele 15 t. regularnego żołnierza; przewodnikiem ich będzie Sidney Smith, który od niematego czasu na radę wzywany bywa do Admiralicji; eskadra iego składać się ma z okrętów liniowych: Hibernia od 120 armat, Londyn od 98 Pompeius od 84. Vaillant, Capitan, Marlborough, Monarcha, Bedford Elisabeth, Yorek od 74 nie licząc wielu fregat i statków przewozowych. Stało się przypadkiem nieszczęśliwym, że Kapitan okrętu Hibernia spadł na most i życie stracił.

Przez Lisbonę odbieramy wiadomość niespodzianą, że X. Asturyi został aresztowany po odkrytym spisku który knował na życie i koronę oycy swojego. Po wysłaniu z Lisbony liczney flotty własnością Anglików ładowney, zatrzymano ieszcze w porcie 50 statków do zabrania reszty; które po

W skutek Ukazu wyżey o Gildach położonego Wileński Magistrat dla przyięcia zapisujących się w one kupców i uzyskania od nich procentowych piędędzy, naznaczył z pośrodku siebie Burmistrza Sipkę, Radnego Słodzińskiego, i członka sądu Woytowsko ławniczego Jana Miśkę, którzy dzieło imporuczone odbywać będą w domie kupieckim na Sawicz ulicy pod N. 82 zaczynając od d. 7 grudnia, o czem przez niniejsze zawiadomienia życzących być zapisanemi co kupiectw a

nieważ nie wystarczają, faktorya nasza odezwę zrobiła do Admiralicji prosząc o przysłanie kilkudziesiąt innych, co natychmiast wykonano, tak iż lękać się nie trzeba żeby Francuzi i Hiszpani zdobycz naszą znaleźć mieli. Po Lisbońskim skład największy mieliśmy w Porto, z tego mieysca wyprowadzać zwyaliśmy wino pod tém imieniem znanome, których w prowincyi Tralos Montes sam tylko powiat Alto Douro 6 mil długi 5 szeroki wydaie corocznie 90 t. beczek. Wspomniane listy Lisbońskie między innemi zwiastują, że Król Katolicki dał odezwę do poddanych Hiszpanii, ażeby sposobem przyjacielskim przyjmowali woyska Francuzkie do Portugallii ciągnące, iak uczynili Francuzi dla Hiszpanow idących do Niemiec północnych.

Rząd nasz wojnę Danii zapowiedział, przy czynę dając że ten naród odrzućwszy ugodliwe warunki z Anglii przesłane po wzięciu Coppenhagi, zawarł z Francją przymierze; więc Admiralicya kazała zkonfiskować i przedać statki Duńskie, a korsarzom dała pozwolenie na zabieranie innych. Równym sposobem zapowiedzieliśmy wojnę Królestwu Estryi i Rety 7 wysp Jonskiego morza.

Z Ameryki północney wiadomość przysła, że Półkownik Smith przyjaciel G. Miranda, który temu wodzowi dał okręt, ludzi, pieniądze na podbicie Hiszpańskiej Ameryki, uszedł za granicę nie chcąc przed sądem stawać, gdyż nie spodziewał się podobno usprawiedliwić swoje postępek; to samo uczyniło kilku innych stronnaków nieszczęśliwego wodza armii Columbuskiej. W S. Domingo nie tak ieszcze wygórował G. Christophe iak rozumiano; wprowadzić poraził przeciwnika Pethion, który iuz zamyslał uciekać z wyspy; lecz nadspodzianie wpadł upadającego G. Bidassou, przyjaciel obrażony; od niejakiego czasu poróżniwszy się z Pethionem żył na ustroniu do żadney partyi nie należąc. Lecz gdy widział blizką iuz zgubę dawnego przyjaciela, bronił podniosł, lud mnogi pod chorągiew zgromadził, na ratunek przybył, i odparł zwycięzcy.

Półkownik Burr usprawiedliwiony sądownie drugi raz pozwany został; oskarżają go Amerykanie, iż kazał budować statki wojenne kosztem swoim, na iaki niewiadomo koniec. Poseł Monroe powracający do oyczyny ma starać się o dostojność Prezydenta Ritey; podniebiają sobie Anglicy, że im więcej niżeli Jefferson sprzyjać będzie. Wiedzieliśmy dawnio o spisku przez woyska Indyjskie zalezionym w Wellore na zgubę kompanii wschodniej. Doszedł G. Guvernator, że przyczyną ich nieukontentowania był rozsiany odgłos, że Anlicy Indyanów woyskowych na żołdzie swoim będących zniewolić chcieli do przyięcia religii u nas panującej, od której bóg i ażeby uwalnia ich kompania, przyrzekał uroczystie, iż mogą iest tak się podoba na wieki trzymać się obyczajów swoich.